

СТАНОВИЩЕ

от доц. д-р Георги Асенов Арнаудов,
преподавател в Нов български университет,
професионално направление 8.3. Музикално и танцово изкуство”,
за придобиване на образователната и научна степен „доктор“
по професионално направление 8.3. „Музикално и танцово изкуство”
с кандидат Франсис-Нектариос Гай

Предложената ми за написване на становище дисертация на Франсис-Нектариос Гай на тема „**Диригентски практики при нотационни отсъствия на тактова черта**“ (диригентски анализ) е развита в рамките на един обем от 112 стандартни страници. Дисертацията съдържа Увод, пет глави озаглавени съответно: Глава първа: **Нотациите. История и практики**; Глава втора: **Общи тенденции в оркестровите стилове на XX-ти и на XXI-ви-век**; Глава трета: **Пиер Булез “Le Marteau Sans Maître” / Чук Без Господар / The Hammer Without a Master** Глава четвърта: **Ханс Вернер Хенце “El Pimarrón” / Избягалия Роб / The Runaway Slave**; Глава пета: **Янис Христу Енантиодромиа / Enantiodromia / Εναντιοδρομία**; Глава Шеста: **Изпълнение на тирри творби без тактова черта на Димитър Христов**; **Заключение, Творческа дейност, Списък на публикации по тема на дисертацията, Библиография.**

Считам че така както е избрана темата на дисертацията а оттам съответно и развита в цялостното изследване и в логиката на излагането на текста, тя има реален принос не само в българското музикознание, но и в музикална наука, тъй като, поне доколкото на мен ми е известно, поставения проблем е по-рядко изследван, нещо което прави текста значим и с ясно научно практическо приложение. То е важно най-вече по-отношение на осъществените от Франсис Гай концертни реализации на изследвани музикални творби, направения исторически и контекстуален анализ, и

конкретизациите му в дисертацията в главите посветени на примери от творчеството на Пиер Булез, Ханс-Нернер Хенце, Янис Христу и Димитър Христов. Нещо повече, осъщественият сравнителен анализ е предпоставка за разбирането на избраните творби, както по отношение на стила на авторите, така и към *индивидуалните им творчески стратегии* разбирани като основа на всеобщия стил на епохата.

Целите и задачите в дисертационния труд са обосновани и ясни и те могат да бъдат отнесени по отношение на изследването, описанието и анализа на един личен диригентски опит с постигнатите резултати и комуникация с аудиторията. Задачите са ясно и точно формулирани и съответно реално изпълнени. Те са отнесени към оформянето на *разбирането* за историята и практиката на нотациите, възникването на практиката на употребата на тактовите черти, а по късно през XX век и възникването на различни типове нетрадиционни композиционни техники и отнасящите се към тях полиметрична нотация, нотации без тактова черта, апериодичните, аметричните, ронометричните и пропорционални нотация, както и форми на неспецифична нотация. Те са отнесени към *описанието* на едни общи черти в оркестровите стилове на XX-ти – и началото на XXI-ви век и тенденции в съвременната диригентска практика. В един конкретен план изпълнението на поставените от автора задачи се отнася до анализиране нотационните системи в избраните творби, на различните творчески подходи избрани от четиримата композитори, на произтичащи от това диригентски и интерпретационни проблематики, както и съответно на впечатления и реакции на изпълнители.

Избраната методология и методика на изследване е ясна и тя се основава на историческият, аналитичният, както и на сравнителните методи отнесени както към контекстуалния анализ на проблема за нотациите, така и по отношение на отделните му конкретизации в избраните от Франсис Гай творби. Конкретизация, която е основана на съответно на контекстуалното разбиране, разглеждането и анализирането на няколко различни типа

творческо мислене. Това „разбиране“, „разглеждане“ и „анализиране“ впрочем не е изолирано и умозрително теоретично, а поставено и изведено в един много сериозен логически план, основан на реална практическа дейност.

Текстът на Франсис Гай е основан на позовавания на голям и представителен брой автори, на текстове, които са отбелязани коректно в приложения списък с използвана литература в частта Библиография – общо 115 заглавия (25 на кирилица и 44 на латиница и 46 на гръцки език, като за по коректна информация заглавията в гръцката библиография са дадени и в превод на български). В текста на дисертацията са указани стриктно и точно и референтни данни за използваните нотни примери – нотни издания и сканирани факсимилета на неиздадени все още партитури.

Аз познавам работата на дисертанта Франсис Гай и като диригент и като музиколог. Тука следва да подчертая, че той вече е придобил един път образователната и научна степен „доктор“ по музикознание и музикално изкуство в Института за изследване на изкуствата при БАН с дисертацията „Георгиос Сисилианос – Композитор в съвременна Гърция“ и че тази негова дисертация е второ изследване за придобиване на втора докторска степен. Аз съм присъствал на немалка част от изброените концерти на Франсис Гай и мога да изкажа само най-искрените си адмирации от неговата практическа дейност и качества на великолепен диригент. Познавам също така и редица негови теоретични публикации, както и издадената от Музикално общество „Васил Стефанов“ негова обширна монография озаглавена „Георгиос Сисилианос – Композитор в съвременна Гърция. Източници, Каталог, Архив, Рецепция.“ Приемам неговата концертна дейност и дългата творческа работа по подготовката на отделните програми, като важна и приносна предпоставка за великолепната реализация на текста, а и като явен пример за наличие на собствен принос при работата по изследването.

Запознат съм изцяло с представеният ми от Франсис Гай автореферат, който съдържа 37 страници и много коректно, ясно и точно представя

основните положения от текста на дисертацията. Приемам изцяло и съм съгласен с изведените в дисертацията и автореферата пет приноса на дисертанта.

На основата на всичко това си позволявам да оценя високо текста по достойнство и да поздравя специално автора както за избора на тема обхващаща една така сложна за изследване проблематика, така и за разработването на самият текст с постигнатите от него резултати така значими по отношение на изследването на съвременното композиторско творчество, а също така и за приносната му музикално практическа дейност осъществена по време на изследването, и да предложи на уважаемото Научно жури да присъди на Франсис-Нектариос Гай образователната и научна степен „доктор” по специалност 8.3. „Музикално и танцово изкуство”.

София, 18.07.2016

доц. д-р Георги Асенов Арнаудов

Подпис: